

PROPELLER-

BLADET

JULNUMMER 1958

No 25

December 1958

årg 13

PROPELLERBLADET

Redaktion:

Thunbyvägen 69a, Västerås

Redaktör och ansvarig utgivare:

Arne Yngvesson

I redaktionen ingår:

Stig Mannerfeldt

Föreningens styrelse:

Ordf. Erik Färnlöf, Kumlagatan 3, Västerås Tel. 45481

v. ordf Torsten Sundström, Skallbergsgatan 4B, Västerås Tel. 49540

Sekr. Arne Yngveson, Thunbyvägen 69A, Västerås Tel. 36924

Kassör Bertil Andersson, Säbygatan 7, Västerås

K. F. U. M.:s repr. Erik Tunås, K. F. U. M, Västerås Tel. 37240

Styrelsesuppleanter: Per Ove Björkman, Johannesberg, Västerås

Ove Andersson

"

"

BÄSTA F. F. V.:are OCH F. F. V. vänner!

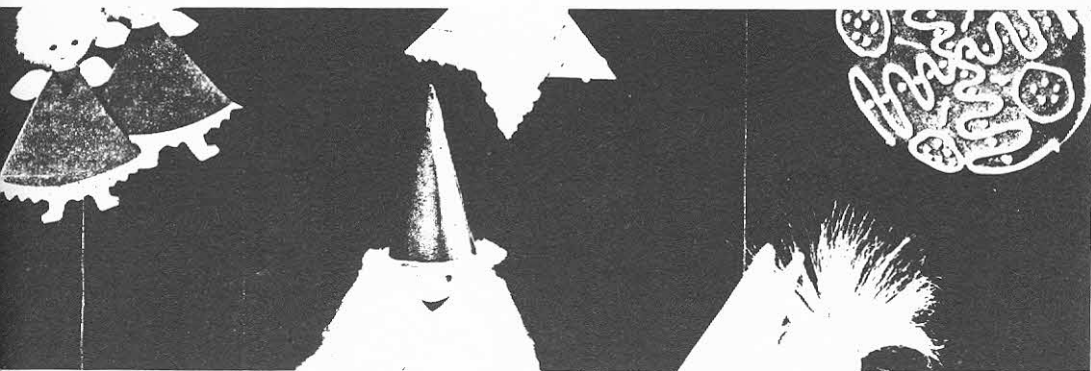
Åter nalkas den stora högtid som vi alla väntar på, är vi ett barn, en vuxen eller en köpman.

Vi vill därför med detta lilla blad sända Dig en julkhälsning samt uttrycka vår förhoppning om att Du skall få en riktigt god och trevlig julhelg.

Det är också vår förhoppning att kamratskapet skall leva vidare samt att den från många håll omvittnade fina anda som från skolans start varit rådande kring verksamheten också må vara en ledstjärna i fortsättningen, till gagn för flygvapnet, skola, elevhem och elever.

Vi tackar Eder alla för det gångna året och ber att få önska
GOD-JUL och GOTT NYTT ÅR!

Styrelsen.

Julhälsning

I juletid går tankarna ofta tillbaka till barndomstiden, hemmet, föräldrar, syskon och kära anhöriga.

Vi kopplar gärna bort nuet ett tag och drar oss till minnes episoder som kanske satt sin prägel på vårt liv, som givit oss impulser att nå ett visst mål eller som danat oss till samhällsnyttiga medborgare.

Borde vi inte litet oftare "koppla av" och tänka? - Meningen med livet är väl inte, att individen av hänsynslös ambition söker nå den position i samhället som ger den största ekonomiska utdelningen. - Långt viktigare är väl att finna trivsel i arbetet, att se det intressanta och betydelsefulla i sin arbetsuppgift och vårda denna trivselkänsla, liksom vi gärna vill vårda lyckliga barndomsminnen. Vi skall då finna, att den tillfredsställelse vi känner i arbetet gör oss mera balanserade och säkra på oss själva, ger ökad ambition och yrkesskicklighet och då tiden är inne en sund och naturlig befordran till större arbetsuppgifter.

Låt därför denna jul- och nyårshälsning bli ett motto för kommande tider och Du skall finna, att inte endast julen, utan varje dag kan bli något av en helgdag.

FFV-personalen
Ove Ahlgren

FRÅN ELEVHEMMEN

P. B.:s reporter R. Å. H. har varit ute på Johannisberg och interjuvat en av ettorna 5829 Jansson, även kallad J29 och här nedan följer resultatet.

När jag anländer till Johannisberg sitter ett gäng grabbar och spisar grammofonskivor. Jag dyker på en av dem "J29" Jansson och ställer en del frågor till honom. "Hur gick det till när Du fick reda på F. F. V och när Du sedan kom hit?"

"Jag satt hemma och slöade som vanligt, när farsan kom in och talade om att det fanns en annons i "Uppsala Nya" om en verkstadsskola i Västerås. Jag blev genast intresserad och sände efter anmälningsblankett vilken jag fyllde i och skickade in. Efter en tid kom det ett brev att jag skulle infinna mig i Västerås för testning.

Och denna testning gick rätt så bra må jag säga. Bl a fick vi skriva uppsats."

"Vad skrev Du då?"

"Jag skrev rätt så mycket, hela 5 rader. Bl a skrev jag att jag skulle vilja gå telelinjen, för då tror jag att jag kommer att trivas."

"Har Du sysslat med radio förut, frågade man mig sedan."

"Nej, svarade jag, men jag har lite erfarenhet av golvslipningsmaskinen "Örebro", så det skall nog gå rätt så bra för mig på telelinjen."

"Och nu är man här, om det beror på mina 5 rader eller min erfarenhet från golvslipningsmaskinen, det vet jag inte."

"Och hur trivs Du nu, när Du varit här ett tag?"

"Jag trivs alla tiders."

"Hur gillar Du tjejerna i stan då?"

"Inget vidare, nå tacka vet jag Hulda och Lisa på kontoret, det är tjejer det."

"Nå, har Du några önskemål angående elevhemmet?"

"Nå i stort sett är det utmärkt, men rulltrappor skulle vara fint så man slapp att slita ut sig i dessa långa trappor. Vidare skulle det finnas varmvatten, ty redaktören förstår, att jag arbetar så fort på skolan så

dammet ryker om mig och detta skulle man effektivt få bort med varmvatten."

Nu överröstas vårt samtal av en äkta rock-skiva så jag finner det är bäst att fatta mitt block och lämna J29:an och de andra killarna så jag inte mer stör deras spisande

R. Å.H.

Rock-gala på Lövudden

Det var ämnat att bli rock-gala på Lövudden en fredagkväll. Talrika affischer hade satts upp som varslade om att det skulle bli besök av en Crazy Show med rockfyndet Rocking Roland, okänd från radio och grammofon.

Husmödrarna och övrig kvinnlig personal vilkas blickar automatiskt sökt sig till ordet "rock-fynd", hade vädrat realisation och gått i lyckliga dagdrömmar tills någon av misshugg råkat läsa även resten av affischens ord och förstöra det hela.

Det viskades man och man emellan att på fredag är det något aldeles extra så då struntar vi i allt annat.

Följaktligen kom samtliga grabbar som jämte all personal bänkade sig för att få se och höra en livs levande rock-kung utstöta sina märkliga läten.

Och nu skulle det alltså ske. De inledande crazynumren mottogs med vänligt men ljumt intresse. Det stod skrivet i allas ansikten att det var huvudmatchen man väntade på. Och så stod då Rocking Roland framför dem beredd att börja.

Han stack i kontakten till sin elektriska gitarr och provkladiade strängarna, vilket redan det väckte stort jubel bland de närvarande, samt kastade sig därpå såväl själsligt som lekamligt in i de vilda rytterna.

Här blandade sig emellertid ett om inte märkligt så dock oväntat fenomen i leken. Den elektriska nätspänningen var ju 127 volt medan Rocking Rolands gitarr krävde 220-240 volt för att utveckla full effekt.

